

המועצה המקומית גדרה

ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 344

מיום ד', כט' באדר תשס"ט, 25/03/2009

משתתפים: יואל גמליאל – ראש המועצה, דני דורון – סגן מ"מ ראש המועצה, יקותיאל תנעמי – חבר מועצה, ניר בזק – חבר מועצה, נחמיה עורקבי – חבר מועצה, אליאב מזגני – חבר מועצה, דורית בן בוחר – חברת מועצה, ציון ידאי – חבר מועצה, רפי חנינה- חבר מועצה

חסרים: ירון בן נון, נוגה שור

נציגים: אריה לוינגר – גזבר המועצה ומזכיר המועצה, ליאור מדהלה – מנהל אגף תשתיות, עו"ד מאיר בן דוד-יועץ משפטי, עו"ד אשר אפריאט

על סדר היום:

1. אשור ערבות בנקאית מבנק הפועלים בגדרה ע"ס 1 מליון ש"ח לפקודת אולימפיק חברה ליזמות פיתוח הספורט ונופש בע"מ, עפ"י פרוטוקול בית המשפט מיום

.22/3/09

יואל גמליאל: שעה 18:20 באולם הישיבות בבית המועצה. הנושא זה, אני מבקש לפני שמעלים את הנושא, אנחנו דנים היום רק לאשר את המיליון מפני שזה נושא שנדון בבתי המשפט, היועצים המשפטיים יגידו את הדברים. לכן זה לא דיון, לא בשביל אנשים שאוהבים את הקבלן או שלא אוהבים את הקבלן. לכן אני גם אציג פה את היועצים המשפטיים מאיר בן דוד ואשר אפריאט ואריה תמשיך בנושא של הדיון.

אריה לוינגר: רק רגע, תן לי רק להקריא את הנוסח של הערבות.

נחמיה עורקבי: למה אתה מקריא ולא מביא לנו מר לוינגר?

אריה לוינגר: הנה כתוב, אני החתמתי, אני שלחתי. או.קיי.

נחמיה עורקבי: לא, לא כתוב, למה אין לנו העתק מצורף לישיבת מועצה את ה, את הנוסח של הערבות? כמה ריבית כמה זה?

אריה לוינגר: אין ריבית בערבות.

נחמיה עורקבי: מה?

אריה לוינגר: אין ריבית בערבויות יש רק שיעור עמלה.

נחמיה עורקבי: יש לי מייל, קודם כל יש לי מייל ואתה יכול לשלוח לי במייל.

אריה לוינגר: באמת תעדכן אותנו באמת נחמיה, תעביר לנו מייל.

נחמיה עורקבי: עדכנתי את הדוברת אגב שהיתה.

נחמיה עורקבי: יואל, מי שביקש...

אריה לוינגר: אני העברתי לחתימה בין חברי המועצה,

אריה לוינגר: ואני מקריא אותה ככתבה וכלשונה. ואני מוסיף דברים נוספים. לאשר על פי

פרוטוקול בית המשפט המחוזי מרכז מתאריך 22/3/09 ערבות בנקאית

פיננסית אוטונומית בלתי מותנית ובלתי מסוייגת על סך מיליון ש"ח, שיהיה

צמוד למדד המחירים לצרכן, לפקודת אולימפיק חברה ליזמות פיתוח

הספורט תיור ונופש בע"מ, לתקופה של 12 חודשים, אשר ימנו מיום הוצאתם

ותוקפה יוארך על ידי המועצה עד ולא יאוחר מ-30 יום לפני פקיעתה.

עכשיו תקשיב, שיעור עמלה אין ריבית אבל שיעור עמלה שהבנק לוקח בדרך

כלל 2.5% לשנה, דמי טיפול 2,000 שקל בתמורה לשעבוד הכנסות עצמיות.

זה נוסח ההחלטה.

יואל גמליאל: לפני שנמשיך אז אני רוצה שכחנו להגיד, דני דורון סגן מ"מ ראש המועצה, רפי חנינה, דורית בן בוחר, ציון ידאי, אליאב מזגני, נחמיה עורקבי, ניר בזק, קותי תנעמי.

חסרים: ירון בן נוו...

עו"ד מאיר בן דוד: ערב טוב לכולכם. שמי מאיר, אני... בפעם הראשונה, אבל לגופו של עניין של העניין של הבריכה, אני רוצה לתת כמה... כל מה... פרוטוקול ותמלול יכול לשמש נגדנו בצורה חד משמעית בבית המשפט, ולכן אני מציע שאם יש שאלות קונקרטיות אנחנו נפסיק את הדיון לפרוטוקול ונעשה את זה לא לפרוטוקול, שדברים לא יצאו החוצה לצד שני. יש גירסאות כאלה ואחרות לכן אני מציע בעניין זה חד משמעי, אם יש שאלות קונקרטיות נעצור את הדיון, נבצע דיון לגופו של עניין זוטר ונענה על השאלות בצורה מסודרת. לגבי התביעה של המיליון שקל. סילוק יד על פי דין כרוך בערבות ולכן בית המשפט התנה את סילוק היד במתן ערבות של מיליון שקלים. היה מדובר על סכומים יותר גדולים, היה שם דין ודברים בין הצד שלנו לצד שלהם וזה מה שהוחלט לבסוף.

ניר בזק: מי החליט בית המשפט?

עו"ד מאיר בן דוד: בהחלט, אחרת לא היו עושים,

ניר בזק: לא, למה כי נחמיה טוען שלא בית המשפט החליט על מיליון.

עו"ד מאיר בן דוד: ממש לא, אני הייתי נוכח,

יקותיאל תנעמי: אתה היית נוכח אבל אני קורא פרוטוקול, אני מכיר קצת פרוטוקול. בית משפט לא החליט, אתם הגעתם להסכמה. והשאלה שמתבקשת פה זה איך התקבלה ההסכמה לפני שבכלל הגיע לשיבת מועצה. אתם בעצם היום,

נחמיה עורקבי: אתה מרשה לי לענות לך? זה כמו שעושים בכל הפעולות. הוא קודם כל מאשר ואחר כך הוא מקבל אישור במועצה. ותסלח לי קותי גם אתה היית שותף לנושא הזה בנושא של החוזה.

יקותיאל תנעמי: בנושא של מה?

נחמיה עורקבי : של החוזה.

יקותיאל תנעמי : אני?

נחמיה עורקבי : קודם כל יצא החוזה, יצא המכרז ואחר כך אתה אישרת אותו.

יקותיאל תנעמי : רגע, אני, אני התנגדתי לו... נחמיה, הייתי מאוד שמח,

ניר בזק : נחמיה אומר, מה יכול להיות?

נחמיה עורקבי : עובדות, עובדות. אני התנגדתי לכל ההליכים בקשר לבריכה בקדנציה

הקודמת נקודה. אל תכעס עלי, התחלת העבודה יצאה וכמו שמצוין לי פה

ואתה 11 הצביעו בעד, החוזה של המועצה ואתה בחודש שישי. זה באפריל

וזה בחודש שישי, אז,

יקותיאל תנעמי : לא לא לא, נחמיה,

נחמיה עורקבי : קודם כל מחליטים...

דורית בן בוחר : בואו נתקדם עניינית.

(מדברים יחד)

יואל גמליאל : תדון כמה שאתה רוצה תדבר כמה שאתה רוצה. עכשיו אנחנו מדברים... את

המילין וזה הדיון,

יקותיאל תנעמי : אני אומר שוב,

יואל גמליאל : גם קוטי,

יקותיאל תנעמי : רק בנושא הזה. ואני חושב שזה לא ראוי שקודם כל יקבלו החלטה ואחר

כך יביאו, אנחנו בעצם חותמת גומי פה. ואני לא מתכוון להיות חותמת גומי.

זה דבר ראשון. דבר שני, אני חושב שההסכם הזה הוא הסכם גרוע, מעבר

לזה שלא קיבלו שום החלטה, אתה לא היית בדיון, אריה לא היה בדיון, אז

מי קיבל את ההחלטה? שני אנשים שאמורים לקבל החלטות עבור המועצה

שהם בעצם הסמכות לא היו בדיון. למה לא היו בדיון? זו שאלה ראשונה. אני

חושב שזה דיון מספיק חשוב עניין של מיליון שקלים מספיק חשוב לסילוק

יד של הבריכה שאנחנו רוצים להפעיל את הבריכה, אני חושב שזה דיון

מספיק חשוב שאנשים שמקבלים את ההחלטות ומנהלים פה את המועצה

יהיו בדיון הזה. אז לא הייתם בדיון. אז אם לא הייתם בדיון מעבר לזה שזה

לא תקיין שלא הייתם בדיון, מי קיבל את ההחלטה הזו? מי קיבל את ההחלטה להגיע להסכם כזה? למה הם לא היו בדיון? אני רוצה לשמוע אריה, למה לא היית בדיון? יואל למה לא היית בדיון?

אשר אפריאט: בוא ניתן רגע את מהלך ה, את מהלך התביעה, מהלך העניינים ואחרי זה אולי אם יהיו שאלות.

יקותיאל תנעמי: סליחה שאנחנו נפסיק אותך, אני רוצה לשמוע למה ראש המועצה והמזכיר לא היו בדיון הזה. זה דיון, זה תביעה של 8 מיליון שקל רבותי, למה לא הייתם בדיון?

יואל גמליאל: אנחנו, אנחנו הגשנו את התביעה, זה לא תביעה של 8 מיליון שקלים זה היתה תביעה לפנות אותו מהברכה.

אשר אפריאט: תן לי אני אסביר את העניין המשפטי ותכף, רק לגבי הצד המשפטי מה שאני רוצה לומר, נעים מאוד, אשר אפריאט, אנחנו הגשנו כתב הגנה לתביעה שהגישה חברת אולימפיק. חברת אולימפיק בעצם טענה שהיא למעשה השקיעה 2.7 מיליון ש"ח ועוד מע"מ בגין עבודות שיפוץ שהיא השקיעה בברכה של המועצה. נמנע ממנה מלהמשיך להפעיל את הברכה כיוון שהיו כל מיני בעיות תשתית שגרמו לה לנזקים כאלה ואחרים ואז היא לא יכלה להמשיך. והיא הפסיקה למעשה להפעיל את הברכה מהעונה של שנת 2008. אנחנו חששנו שאנחנו נכנסים עכשיו לעונה נוספת שהיא לא תפעיל את הברכה ואנחנו נימצא במצב כזה שהתושבים פה בגדרה לא תהיה להם בריכה.

בסד הזמנים הקצר שהיה לנו הגשנו בקשה, תביעה סליחה, תביעה לסילוק יד. יחד עם התביעה לסילוק יד הגשנו בקשה לסד דחוף לסילוק יד. בדרך כלל אין מצב משפטי כזה שאתה מגיש תביעה לסילוק יד וגם אתה מבקש סעד זמני לסילוק יד, כי כאשר הסעד הזמני חופף לסעד העיקרי בית המשפט לא נותן אותו. הוא אומר עזוב, בוא נדון בכל התביעה וכו'.

אבל מצד שני היה צורך פה משפטי דחוף להסביר לבית המשפט, שאם אנחנו לא נקיים עכשיו את הדיון הדחוף הזה אז אנחנו נפסיד עוד עונה. נפסיד עוד

עונה אז לא, אז אין בעיה, נקבע את הדיון גם לספטמבר אוקטובר, שום דבר לא דחוף.

בית משפט באמת במרווח של שלושה או ארבעה ימים קבע דיון דחוף. הוא אפילו לא איפשר לצד השני להגיש תשובה לבקשה שלנו. ובית משפט למרות שאנחנו היינו די בטוחים שהוא יצדד בעמדה שלנו ויבוא ויגיד תשמעו אנחנו באמת לא מבינים למה אתם מחזיקים אולימפיק, למה אתם מחזיקים את המועצה שבויה בידכם. בית משפט בא ואמר רגע, אני מבין אותכם, אבל מצד שני אני לא מבין למה קבלן שביצע פה, או סליחה מפעיל שביצע פה עבודות כאלה ניכרות אתם רוצים לשלוח אותו כלאחר יד מהמקום בלי שהוא יקבל פיצוי כלשהו.

ולכן ניהלנו איזושהו דיון איך להגיע אתו לאיזושהו הסדר כדי שהוא ימסור לנו מצד אחד את הבריכה ואנחנו מצד שני נראה איזושהו רצון טוב שאנחנו באמת רוצים לבוא אתו בדין ודברים כדי ליישב את הסכסוך ואת המחלוקת שיש אתו.

מה דעתי על התביעה שלו אני חושב שזה בפורום אחר. אני אין לי בעיה גם לתת לכם את דעתי בעניין מה הסיכויים שלו אבל, בתביעה, אבל כרגע לגופו של עניין חשבנו, ואנחנו סבורים שהסד בעצם לקבל סד שהוא התוצאה הסופית של התביעה לסילוק יד בדיון אחד, אני חושב שבו ראייה נכונה של טובת התושבים. אם טובת התושבים שלנו זה להפעיל את הבריכה כמה שיותר מהר, אז אני חושב שהמהלך או התוצאה שהגענו אליה באותו דיון, אפילו שזה במחיר של המצאת ערבות של מיליון ש"ח זה עדיין ערבות זה, הערבות בעצם נועדה לדבר אחד, להבטיח, שאם ינתן פסק דין סופי בתובענה שאולימפיק הגישה נגד המועצה, אז יהיה מאיפה לגבות את התשלום. כי הוא בא וטען שלמועצה אין כספים והיא לא יכולה לעמוד בהתחייבויות שלה. אז השופט רצה לתת לו איזושהי סוכריה להראות לו הנה, המועצה כן מוכנה לעשות כברת דרך כלשהי לטובתך. אז הנה בוא אתה תשחרר. נכון שיש לך זכות עיכבון על הבריכה בוא אתה תשחרר את הבריכה. אבל מנגד המועצה

גם כן הולכת לקראתך והיא מפקידה ערבות בנקאית, להראות רצון טוב של פשרה בעניין או של קיום ההתחייבויות שלה אם בכלל יפסק.

אז אני חושב שבסופו של דבר להגיע לתוצאה כזאת בדיון אחד בצורה כזאת אני חושב שזה תוצאה שהיא הולמת או יותר נכון הסדר שהוא ראוי, הסדר שהוא הרבה יותר מאשר סביר, ואני חושב שהוא הסכם טוב.

יכול להיות שבמצב הנוכחי להפקיד ערבות של מיליון ש"ח זה אולי יכול להיות איזשהו נטל כרגע כספי למועצה, אבל אני חושב שאם שוקלים מנגד את הפתרון שזה פותר, את ההפעלה של הברכה, אני חושב שזה פתרון טוב. זהו. אם יש לכם שאלות בעניין הזה אני אשמח להשיב.

השאלה למה אף אחד לא היה במועצה, כשקיבלתי את החלטה ליאור כן, ליאור היה, סליחה.

נחמיה עורקבי: לא, חס וחלילה אני שואל, העו"ד יענה.

יקותיאל תנעמי: אני תמיד מעדיף לשמוע מהאדם עצמו ולא מהמיופה כוח.

נחמיה עורקבי: אני לא מבין אותך, יש מישהו שאמור לשלוח אותו, הוא לא נשלח, אין לו מה לחפש שמה.

יואל גמליאל: שאלת שאלה קיבלת תשובה. אני אדאג לשלוח את אנשי המקצוע, אנשים הכי טובים במערכת שייצגו אותנו בבית משפט.

יקותיאל תנעמי: אז אתה לא הכי טוב במערכת?

יואל גמליאל: אני חושב שליאור עשה את זה על הצד הטוב ביותר.

יקותיאל תנעמי: אז מי קיבל את החלטה? מי קיבל את החלטה להסכם הזה?

יקותיאל תנעמי: איך קיבלת?

נחמיה עורקבי: איך קיבלת אם לא היית שם?

יואל גמליאל: אחרי שדנתי אתם בטלפון והתייעצו אתי אני החלטתי שכדי שהתושבים יהיה להם מענה בשנה הזו החלטתי לעשות את ההסכם הזה.

נחמיה עורקבי: יואל, אני יכול לשאול,

יקותיאל תנעמי: למה לא הסכמתם להעביר את זה לבוררות, למה?

נחמיה עורקבי: קוי, אני יכול לשאול שאלה במחילה? קוטי, שנייה, לא הערה, שנייה. אתה

מוכן לסגור רגע את המיקרופון ושהוא יגיד לנו קודם כל מה הסיכויים שלנו
במשפט?

יואל גמליאל: מה אתה עכשיו מדבר, חוץ מזה מה זה קשור בכלל לדיון עכשיו?
(מדברים יחד)

יואל גמליאל: אני מבקש לא לענות על שאלות כאלה, פה זה לא דיון... יש שופטים
ששופטים, לנו יש...

נחמיה עורקבי: תשמע, אני מקודם דיברתי עם היועץ המשפטי,
דובר: אתה אמרת חמש דקות ואני הולך להצביע.

נחמיה עורקבי: סליחה?

דובר: אמרת זה חמש דקות ואני הולך להצביע?

נחמיה עורקבי: אני דיברתי מקודם עם היועץ שלנו ובשביל טובת העניין אני מבקש, בכדי
שאני לא אצטרך לדבר כשהרמקול פתוח, לסגור את הרמקול ולקבל סקירה.
יואל גמליאל: אחרי הדיון.

נחמיה עורקבי: לא, אני לא מוכן אחרי הדיון, לא אחרי ההצבעה. במידה ולא אז אני
אצטרך לשפוך את מה שיש לי פה, בסדר? אני לא יודע אם זה יהיה כל כך
טוב, אז אני מבקש.

יואל גמליאל: אתה יכול להגיד מה שאתה רוצה, אנחנו הזהרנו אותך שיכול לגרום נזק.
נחמיה עורקבי: יש פה חוות דעת של זה שאמור לעשות את העבודה, אגב, כל ההנדסה אמור
לבצע את העבודה?

יואל גמליאל: אני כבר אמרתי לך בפעם הקודמת, אני לא יודע אם אתה דואג לקבלנים
בשביל היזמים במקום לדאוג למועצה.

נחמיה עורקבי: יואל, אני דואג בצורה שאני דואג למי שאני,

יואל גמליאל: אני בא ואומר נחמיה לא רוצה לדון אתך בנושא הזה. יש פה הצבעה בנושא,

נחמיה עורקבי: יש פה הצעה, יש פה הצבעה בנושא הזה, אגב, בנושא הזה,

יואל גמליאל: יש דעה משפטית ואני לא רוצה לדון. יש הצעה,

נחמיה עורקבי: יש הצעה והבחור הזה הולך לעשות את העבודה? כל הנדסה?

יואל גמליאל: אני עוד פעם אמרתי לך, יש עכשיו דיון על המיליון שקל, תרצה לעשות

ישיבה,

נחמיה עורקבי : לא, אני רוצה להבין למה, אני רוצה,

יואל גמליאל : תגיש שאילתא, נדון בשאילתא שלך עוד שבועיים,

נחמיה עורקבי : לא, אבל זה לא יכול להיות שאילתא,

יואל גמליאל : בנושא שלך,

נחמיה עורקבי : אני רוצה להצביע בעד המיליון אבל אני רוצה לדעת מה הסיכויים שלי

להפסיד אותם או לא להפסיד אותם. או להפסיד יותר או להרוויח, זו

השאלה.

יואל גמליאל : אתה צודק נחמיה, הדיון עכשיו זה על האם להעביר את המיליון,

נחמיה עורקבי : אין שום קשר,

יואל גמליאל : זה בית משפט,

נחמיה עורקבי : יואל, זה לא שייך למשפט.

יואל גמליאל : לא יעזור פה אם אנחנו נדון עכשיו. יש עכשיו הצעה בבית משפט, הנה גם

קותי יגיד לך,

נחמיה עורקבי : סליחה,

יואל גמליאל : זה האם אנחנו מאשרים את המיליון שקל לשים בבית משפט או לא לשים

את המיליון. דיון בנושא, עזוב, אתה רוצה תגיש שאילתא,

ניר בזק : קותי החליט שאנחנו כבר חותמת גומי,

יקותיאל תנעמי : חותמת גומי,

ניר בזק : למה? אם אנחנו נצביע נגד אז זה לא יהיה, אז למה אתה חותמת גומי?

יקותיאל תנעמי : לא הבנתי.

ניר בזק : אם נצביע עכשיו כולנו נגד,

נחמיה עורקבי : אבל כבר חתמתם בעד.

יקותיאל תנעמי : אתה מדבר אתי על מה,

נחמיה עורקבי : על מה אתה מדבר? קודם כל שחתמת בעד איך אתה יכול להצביע נגד

פתאום?

ניר בזק : למה לא? אני עכשיו משנה את דעתי.

דורית בן בוחר : אנחנו לא, אין פה אנשי מקצוע שיכולים לקבל החלטה בנוש... אנחנו צריכים להחליט אם אנחנו בעד או נגד.

יקותיאל תנעמי : לא לא, אני מסכים עם מה שאת אומרת אבל אבל, יואל גמליאל : אני חושב מה שצריך לעמוד לנגד עינינו זה הילדים, שהילדים יהיה להם בריכה,

דורית בן בוחר : נכון, נחמיה עורקבי : יש סיכוי שתהיה השנה בשיטה הזאת?

יואל גמליאל : ביולי אוגוסט וזה לא מעניין אותנו,

יקותיאל תנעמי : בכל מחיר?

יואל גמליאל : עכשיו, מי שלא,

נחמיה עורקבי : לא בכל מחיר.

(מדברים יחד)

ניר בזק : שאלו אותך שאלה פשוטה מיליון כן או לא, ערבות,

נחמיה עורקבי : השנה תיפתח הבריכה? סליחה, תן לי אני שואל את השאלות. תיפתח הבריכה ואתה תקבל על זה אישור של מתכננים וכל מה שצריך והכל יהיה...

דורית בן בוחר : בטח, מה?

נחמיה עורקבי : שנייה, אני יודע מה אני אומר.

(מדברים יחד)

נחמיה עורקבי : תגיד כן או לא.

יקותיאל תנעמי : כשאני נתבע לא רוצה בוררות. כשאני נתבע לא רוצה בוררות, רוצה שהדיון יהיה בבית משפט...

(מדברים יחד)

נחמיה עורקבי : כמה זמן לוקח להכין את זה, כמה זמן לוקח לתב"ר? 350,000 שקל, הנוק הוא מעל 1.5 מיליון.

יואל גמליאל : נחמיה נחמיה, באמת ... הדיון היום, לגבי האם, האם כדאי, הדיון היום האם אנחנו מאשרים, זה החלטה של בית משפט, פה גם אין הרבה משחק, זה החלטה האם אנחנו מאשרים את הפסיקה של השופט, האם אנחנו מפקידים

מיליון שקל לטובת זה שהיזם יצא מהבריכה ואנחנו ניכנס ונפעיל אותה
השנה כמובן עם ועדת מכרזים, עם שיפוץ הבריכה, ואם לא אז הבריכה לא
תיפתח השנה. זה הדיון. לכן אם אתה רוצה לדון על הנושא הזה,

דורית בן בוחר: אחר כך נדון על כל הדברים,

יואל גמליאל: אני אקח את השאלתא שלך ונגיש אותה לדיון אבל זה לא,

נחמיה עורקבי: יואל, זה כמו שאתה נתת הוראה לא לתת את המסמכים, לתת מסמכים
ולא לתת מסמכים אבל עזוב את זה. השאלה שלי היא פשוטה. השנה תיפתח

הבריכה?

יואל גמליאל: נחמיה,

נחמיה עורקבי: אני רוצה להצביע בעד, לא ... בעלי מקצוע, הם בעלי מקצוע.

יואל גמליאל: עוד פעם אתה מתחיל, הוצאתי לך מסמך לפני חודשיים, ואמרתי לך כל
מסמך שאתה רוצה, יש מסמך שיצא לפני חודשיים וכל מסמך שאתה רוצה,
שלחתי אותך לאריה לוינגר. אני לא יודע למה עד היום אתה לא הולך לאריה
לוינגר, הולך לכולם חוץ מלאריה לוינגר.

נחמיה עורקבי: הלכתי גם לאריה לוינגר ואריה, טוב,

יואל גמליאל: עזוב, זה לא הנושא.

נחמיה עורקבי: לא הנושא. אני רוצה לשאול שאלה, אני רוצה להצביע בעד המיליון,

יואל גמליאל: רק לגבי המיליון.

נחמיה עורקבי: לגבי המיליון. אתה יכול להבטיח לי, אתה יכול להבטיח לי שהשנה הבריכה
תיפתח? כי אם היא תיפתח יש לנו סיבה,

יואל גמליאל: בטח, אנחנו נעשה את הכל שהיא תיפתח.

נחמיה עורקבי: לא שנעשה, מבחינה, בדקתם,

(מדברים יחד)

ניר בזק: הוא יעשה את הכל, כולנו נעשה את הכל.

דובר: למה הוא מה זה הוא? כולנו נעשה את הכל שהבריכה תיפתח.

דורית בן בוחר: נאשר את המיליון ואפשר להוציא מכרז. אפשר להוציא מכרז אפשר
להתחיל לשפץ, זה הכל,

נחמיה עורקבי : אני רוצה לקבל הבטחה שנפתח את הבריכה, אבל אם ... בשביל מה אני מאשר את המיליון?

דורית בן בוחר : למה עושים עכשיו דיון? יכולנו לעשות את זה בספטמבר.

נחמיה עורקבי : אם אני יודע שאני כמעט משוכנע שלא יהיה מסוגל לעמוד בה, יקותיאל תנעמי : למה זה לא קרה שנה שעברה, שאלה מעולה, מעולה.

דורית בן בוחר : זה שיושב פה היה צריך לענות.

נחמיה עורקבי : לא לא לא, סליחה סליחה,

דורית בן בוחר : זה שיושב פה.

נחמיה עורקבי : סליחה דורית, מי שיושב פה צריך לענות כי הוא חתם.

ניר בזק : לא נכון, אני רוצה שאתה תענה על זה. הוא טוען, לא נכון,

(מדברים יחד)

יקותיאל תנעמי : ניר עזוב,

דובר : חבר'ה, עם כל הכבוד למשחקים פה בסוף אנחנו נשלם פה 8 מיליון בגלל

השטויות שאנחנו מדברים פה.

נחמיה עורקבי : לא, אני,

דובר : נחמיה, יש לנו כוונה שהבריכה תיפתח,

נחמיה עורקבי : לא יש לנו כוונה, יש לנו פה בעלי מקצוע,

יואל גמליאל : אני מבקש עוד פעם נחמיה אני מבקש ממך עם הדאגה שלך, השאלה היא

שאלה, עזוב את השאלה,

דורית בן בוחר : נחמיה, אנחנו רוצים בריכה צריך לאשר,

יואל גמליאל : אנחנו... לאשר, יש עוד שאלה בנושא? נעשה הצבעה.

נחמיה עורקבי : אני לא קיבלתי,

דורית בן בוחר : אני ממהרת לגוונים, אני ממהרת. אתם מוזמנים כולכם לבית ספר גוונים

אגב.

נחמיה עורקבי : לפי הבדיקות שעשיתם, אפשרי לפתוח את הבריכה לפי כל אומדן הנוקים?

יואל גמליאל : אנחנו נעשה הכל שהבריכה תיפתח.

נחמיה עורקבי : לא נעשה,

דורית בן בוחר : גם בשבת.

יואל גמליאל : אם אני הייתי הקדוש ברוך הוא הייתי אומר לך כן בטוח.

נחמיה עורקבי : לפי הבדיקות שעשית והאומדן של זה, עכשיו... ההדסה צריך לעשות? מה

זה סעיף 7 ו-3?

דורית בן בוחר : נחמיה, נעשה את זה בדיון נפרד נחמיה, נעשה את זה בדיון נפרד.

נחמיה עורקבי : אם אתה אומר יוצא מכרז אני רוצה לדעת אם זה עושה את העבודה או לא.

דורית בן בוחר : לא יודע, זה עדיין לא נסגר מי עושה את העבודה.

נחמיה עורקבי : זה לא יכול להיות שהוא יעשה אותה.

דורית בן בוחר : אז מה אתה אומר? אתה שואל ואומר לא?

ניר בזק : יש מכרז, ועדת מכרזים וזה יקבע לפי המכרז.

(מדברים יחד)

יקותיאל תנעמי : אני שואל שאלה אחרת, הוא רצה לתת לנו דיבידנד, סגור את הפרוטוקול

תן לי את הדיבור.

(מדברים יחד)

יואל גמליאל : קוטי ישאל שאלה ואנחנו נעשה הצבעה.

יקותיאל תנעמי : אני רוצה לדעת למה קיבלו פה החלטה ללכת לבוררות בכלל, אני חושב

שכנתבעים האינטרס שלנו לא להיות בבוררות.

דורית בן בוחר : אבל אז לא היינו... בזמן.

יקותיאל תנעמי : אין לזה שום קשר, אין לזה שום קשר, אני אומר שלא היו צריכים להגיע

להסכם זה.

דובר : ערבות זה ערבות.

יקותיאל תנעמי : אני הייתי מסכים לקבל גם פסיקה של 2 מיליון להפקיד בערבות, אני לא

בטוח שבבית משפט היה נותן את זה. אני ממש ממש לא משוכנע. המועצה

שלנו יש לה כסף, אין שום בעיה, אבל לא משנה. אז או קיי. בסדר. אני לא

מבין למה היינו צריכים ללכת לבוררות.

אשר אפריאט : אני אענה לך. היה דיון שלא לפרוטוקול די ארוך בעניין הזה. הטענה שלנו

מצד אחד היא שמי שגרם בעצם לנזקים לבריכה זה המפעיל, אולימפיק.

עכשיו, מצד אחד אנחנו רוצים לשפץ מהר ולהיכנס לבריכה ולהפעיל אותה, ומצד שני אנחנו גם לא רוצים שהערבות תימשך. עכשיו אם אני הייתי מנהל את התיק הזה בבית משפט שאני הנתבע קוטי צודק ולא היה לי שום חשש, הייתי מנהל את התיק הזה לפחות ארבע-חמש שנים, מכדרר אותו כמו שאומרים בעגה המקצועית כמה שיותר זמן. אבל מצד שני יש לי ערבות שאני לא רוצה סתם להשאיר אותה מופקדת, ומנגד יש לי דבר אחר שהוא הרבה יותר בעייתי זה העניין הראייתי, שנייה, זה העניין הראייתי.

אני רוצה היום מישהו מקצועי שידון כמה שיותר מהר בעניין. היום שיש מצב עובדתי שאפשר עוד לבוא, לשלוח שמאי, לשלוח בעלי מקצוע, לבוא לבדוק בדיוק את הבריכה לפני שאני עושה כל מיני שיפורים ושיפוצים בבריכה שאז הקבלן יבוא ויגיד היי סליחה, אתם עכשיו נכנסתם לבריכה, עשיתם כל מיני שינויים, פגעתם לי בראיות שהיו לי, שיכלו לשמש אותי בתביעה שלי.

אז אנחנו רצינו שמצד אחד, אנחנו נוכל לקיים את ההליך הזה ולגמור אותו כמה שיותר מהר, ומצד שני שלא יגרם לנו נזק ראייתי על ידי זה שאנחנו נמשוך ואחרי ארבע שנים הוא יבוא ויגיד מה אני יודע מה היה פה, עכשיו אתם מביאים שמאי?

אנחנו ביקשנו כבר למנות, בהתחלה ביקשנו למנות שמאי ומומחה הנדסי, שהוא יבוא, יבדוק את המצב של הבריכה וינציח את זה. השופט אמר לא. יש סדרי דין, בוא נחכה, בינתיים הבריכה תישאר סגורה, נחכה, יגיע שמאי, יגיע מומחה הנדסי. יבדקו את הטענות שלכם. נחכה לראות אולי גם חורף אחד נראה איפה היא כמות המים, איפה יש לחצים ומצד שני מה אנחנו נגיע לאיזה מצב? שהבריכה תישאר סגורה כל אותו זמן.

לכן הסכמנו שמי שזה יהיה יהיה רק שופט בדימוס וגם שנוכל לערער על הפסיקה שלו. אחד החששות בבוררות זה שאתה מגיע למישהו ואם הוא טעה אתה נשאר בהחלטה שלו וזהו ואתה לא יכול לעשות הרבה. אנחנו הלכנו, בדיוק, הלכנו לבוררות שהיא תיפתר, כלומר שמצד אחד היא תיחתך בצורה בהירה ומצד שני שיהיה לנו גם את המנגנון של הערעור.

דורית בן בוחר : יש מנגנון ערעור, נהדר.

יקותיאל תנעמי : אני עדיין לא חושב,

יואל גמליאל : נחמיה, אני מבקש שתצביע בעד.

יקותיאל תנעמי : אני עדיין לא חושב שהנימוקים האלה באמת טובים ללכת לבוררות, אני

חושב שהנימוקים, אני חושב שהנימוקים האלה הם בדיוק הנימוקים

שבגללם לא צריך ללכת לבוררות, שיחלוף הזמן. הראיות, מה?

דובר : הוא אמר שהוא מצביע בעד מצלמים אותו.

יקותיאל תנעמי : אין מצב, אין מצב, זה כמו פרס, שמעון. אני חושב שמהנימוקים האלה

בדיוק לא היה צריך כן שהראיות ילכו לאיבוד אין לי שום

בעיה. אני נתבע פה, אני לא צריך להוכיח כלום הוא צריך להוכיח. מעבר לזה

אני יכול לתאר את המצב, אין שום בעיה. אני עדיין חושב, אני לא יודע מה

מסתתר מאחורי העניין הזה שהדיון יתנהל דווקא בבוררות ולא יתנהל בבית

משפט. אני לא מבין את זה ולכן אני מתנגד, צלם אותי מתנגד.

נחמיה עורקבי : לא, אני מצביע בעד, אני רוצה לשאול רק שאלה אחרת. אתה יכול פה, הנה

אריה פה לידנו, קודם כל כמו שהוא אמר, במידי מישהו שיעריך את

הנזקים... זה אחד. שתים, אבל השאלה שלי היא אחרת, אתה יכול להגיד

לאריה שמחר יביא לי את המסמכים שביקשתי? הוא יביא לי מחר? אריה

אתה שומע? אם לא מחר אתה לא עובד.

יואל גמליאל : מי בעד?

אריה לוינגר : 8 בעד.

יואל גמליאל : מי נגד?

אריה לוינגר : 1 נגד.

יואל גמליאל : הישיבה ננעלה ושיהיה יום טוב לכולם.

אריה לוינגר

גזבר המועצה

יואל גמליאל

ראש המועצה